

И народа поздравлява
 Своя царь великъ
 И небето захтява
 Отъ радостенъ вигъ:

Старцитѣ отъ умилене
 Ронатъ сълзи тамъ,
 И да паднатъ на колене
 Сдържатъ се едвамъ.

И дѣвойцитѣ напѣти
 Даватъ му цвѣтя,
 И цалуватъ му ржцѣтѣ
 Малкитѣ дѣца.

И майкитѣ тамъ повдигатъ
 Рожбитѣ си съ жаръ
 И го сочатъ и имъ викатъ:
 Вижте нашия царь!

А пакъ царя като гледа
 Какъ народъ милѣй,
 Като баща между чеда
 Тихо сълзи лѣй.

И русалкитѣ укрити,
 Дори и они
 Си показахъ главитѣ
 Надъ хладни вълни!

Августъ 1877.

Свищовъ.